தெய்வமேதுணை.

திருத்தணிகை

செங்கல்வராயசுவாமி

தோத்திரம்.

மாதப்பதிகம், வாரப்பதிகமும்,

கண்ணிகளும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

சென்னை சூளை, அங்காளம்மன்கோயில் வீதி,

12. நெ. வீடு சிறுமணவூர்-முனிசாமி முதலியார்.

உ

முருகன்றுணை.

திருத்தணிகை

செங்கல்வராயசுவாமி

தோத்திரம்.

சீர்கொண்ட மணியேறு முடியாறு வதனமுஞ்
  செழித்தபன் னிருவிழிகளுந்
திருநீற்று காப்பும் பளிச்சென்ற திலர்தமுஞ்
  செந்தமிழ் பிறந்தவாயும்
மார்கொண்ட ஜீவமா ணிக்கப் பதக்கமும்
  மலையொத்த புயமிராறும்
மணிமந்த்ர வேலா யுதந்தொட்ட செங்கையும்
  மருவுமலர் மாலையழகும்
ஏர்கொண்ட திருமாது மகளோடு தெய்வானை
  யிருபாற் றுலங்குமழகும்
இணையற்ற தண்டைச் சிலம்பார்ந்த பாதங்க
  ளேழையான் காணவருவாய்
தார்கொண்ட கோதண்ட பாணிக்கு மருகனே
  தரையெலாம் புகழ்தெய்வமே
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
  தணிகையங் கிரிவாசனே. 1

புத்தியெள் ளளவேறு மில்லை தகந்தையால்
பூர்வீக ஜென்மவினையால்
பூதரய வென்னுதர கன்மனர் சேட்டையால்
பொல்லாத காலநிலையால்
உத்திரவு பெற்றநவ கிரகபே தத்தினு
லுத்தமர்கள் சாபத்தினல்
உன்னடித் தஞ்சமென் றடையாம லுலகெலா
மோடித் திரிந்தபிழையால்
இத்தனைக் கடிரவிர ணங்களுக் காளாக
வென்னபா வஞ்செய்தனே
இனிவேறு துணையாரு மில்லைகாரு மென்றெனது
யிதயத்தை பலிகொடுத்தேன்
தத்திமி யெனப்பாத நிர்த்தமிடு மஞ்ஞைமேற்
றரிசனந் தந்தருளுவாய்
தவிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 2

நாபிமேற் றென்னையில் நாக்கடியி லுந்தியில்
நடைகா லிடத்துடையினில்
நமுறுதனி னிற்றோளில் நயனமேன் நெற்றியில்
நரைநீர் சுரந்தபுண்ணய்ப்
பேசவு மிருக்கவும் நடக்கவும் வசப்படா
பிணிகொண்ட பேருமுளரோ
பூதலந் தனிற்கொடிய பாவியா னுனுமுன்
பொன்னடிக் கபயமென்றேன்
மாசிலா நின்கமல வழகையும் புகழையும்
மைந்தனுற் சொல்லவசமோ
மாயவன் மருகனே முருகனே ஷண்முகா
மாதவர் தொழுந்தெய்வமே
தேசிக னெனும்பெரிய பேர்பெற்ற கடவுளே
திக்குவே தில்லைகண்டாய்
தவிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 3

அருளில்லை யேதொழுந் தெருளில்லை யேபுல
னைந்தைக ளொடுங்கவில்லையே

அடக்கமிலை யேமன மொடுக்கமிலை யேநல்ல
அறிவென்ப தனுவுமிலையே
குருவில்லை யேதர்ம குணமில்லை யேவரங்
கொண்டுகனா யேறவென்றால்
குறைவற்ற செல்வமும் மில்லையே நானெந்த
குறிகொண்டு நெறிநிற்பனோ
வெறிகொண்ட பித்தர்போல் நித்தமுன் னைத்தொழும்
விரகமொன் றேனுமருள்வாய்
வேதனொடு மாதவன் பூதகண நாதர்முதல்
விண்ணவர் தொழுந்தலைவனே
தருவரச னீன்றபரு வக்குமரி கணவனே
தண்டா யுதக்கடவுளே
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 4

பாருக்குள் யானுமோ ருருகொண்டு பூமிக்குள்
பாரமா யிரவுபகலும்
பஞ்சுக்கு நிகரான பாடுபட் டேனெஞ்சு
பச்சைபுண் ணாகுதையோ
பேருக்கு மனிதனாய்த் தோற்றமே யல்லாது
பிணியற்ற பாடில்லையே
பகைவனே யானாலு மித்தகைய தருணத்தில்
பார்க்கவும் மனதுவருமோ
ஊருக்கு ளென்குறைக ளாருக்குச் சொல்லுவே
னுன்மன மிரங்கவிலையோ
ஒருகோடி யல்லவே யெண்ணற்ற கோடிபேர்க்
குதவிசெய் தக்கடவுள்நீ
தாருக்கு ளுனையன்றி யினிவேறு தெய்வமிழல்
தஞ்சமென் னெஞ்சில்நினையேன்
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 5

மதிகொடு நினைத்தொழு மயக்கத்தை யேகொடு
மாசற்ற நன்னெறிகொடு
மந்திரங் கொடுநல்ல யெந்திரங் கொடுவுலக
மாய்கையை விலக்கிக்கொடு

துதிகொடு நின்னடியர் துணைகொடு வூழ்வினைத்
 துயரெலாந் தீர்த்துக்கொடு
துறைகொடு பேரின்ப கலைகொடு வடிக்கடித்
 தூண்டாத ஞானங்கொடு
திதிகொடு நிலைகொடு நினைக்கின்ற போதெலாம்
 தினதுமலர் காணக்கொடு
சிந்தையு மகந்தையும் லோபமும் மோகமும்
 நீக்கிநல் வாக்கைக்கொடு
ததியென்ற கோடான கோடியடி யாரெலாந்
 தடுத்தாண்டு கொண்டையன்றோ
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
 தணிகையங் கிரிவாசனே. 6

என்றிந்த மேகவிர ணச்சிறையை மீட்டெனது
 யிதயத்தை மலரவைப்பாய்
என்றுநின் வடியார்கள் போலநிர்ச் சிந்தையா
 யென்னையு மிருக்கவைப்பாய்
நன்றியறி யாக்கொடிய் பாவியானலுமுன்
 னுமம் மறந்ததுண்டோ
நாலிரண் டாண்டாக பட்டதுயர் போதுமென்
 னுதனே கருணைபுரிவாய்
கன்று னதுத்தாயின் முகநோக்கி யாவெனக்
 கத்துமுறை போலநிதமுன்
காலுக்கு அபயமென் றடிமையிர வும்பகற்
 கதறுமுறை கேட்கவில்லையோ
தன்னிக ரிலாதவெம் பிரனே வீரனே
 தனிவே லெடுத்தகரனே
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
 தணிகையங் கிரிவாசனே. 7

வாதமென் பதுசித ஜன்னிபதின் மூன்றுஜுர
 வகையாறு பத்துநாலும்
வட்டகுன் மஞ்சூலை பதினெட்டு குட்டமொடு
 வருபித்த மோருநாற்பதும்
மாதராற் றுடர்மேக மிருபத்தி யொன்றுகா
 மாலைசோ கைப்பாண்டுடன்

மாசிலா கண்ணேயுங்கள் தொன்னூற்றி யாறந்த
மொத்தசேத் துமரோகமுந்
நிதான கிரர்ணிநவ மூலவை சூரிவகை
நீண்டுபல பூச்சிவிடமும்
தினகரன் சுடர்பட்ட பனிபோல நின்னுடைய
திருவருட் கெதிர்நிற்குமோ
தாதா வெனக்குநீ தந்தைநீ தாயுநீ
தமியனென் குலதெய்வநீ
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 8

ஒருதுணைவு மறியாம லலைகின்ற னேயென்ன
லூழென் றெடுத்துரைப்பேன்
உனதுகம லப்பாத மிவ்வாறு துதியென்
றுரைப்பாரு மொருவரிலையே
பரனுலகு விண்டுலகு பிரம்மனுல கும்மற்ற
பாதலம் பூதலமெலாம்
பக்திசெய் தல்லவோ நினதுதிரு வருளுக்கு
பாத்ரராய்க் கீர்த்திபெற்றார்
சிறுமையே னறிவிலே னொருநெறியு மற்றநான்
சீர்படுவ தெந்தநாளோ
சித்தர்வித் யாதரர் கருடகாந் தருவாதி
சேவிதா சிவதேசிகா
தருணத்தில் வந்துதவி செய்தகுல ரக்ஷகா
தற்போது மெனையாளுவாய்
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 9

குஞ்சரக் கோடனைய குறியிட்ட முலையிலே
கூரிட்ட வேல்விழியிலே
குதலைவாய் மொழியிளஞ் சொல்லிலே பல்லிலே
குலவுகந் தப்பொடியிலே
மஞ்ஞைநிகர் நடையிலே யிடையிலே தொடையிலே
மலரிட்ட சிகைமுடியிலே
மணியிலே யணியிலே துணியிலே நடுநெற்றி
மையிட்ட சிறுபொட்டிலே

பஞ்சிளங் காலிலே மேலிலே யிளைஞரைப்
பார்த்துவீ சும்வலையிலே
பட்டுகெட் டழியாம லின்னடிய ரடிமையாம்
பக்குவ மெனக்கருளுவாய்
தஞ்சமென் றடைகின்ற தொண்டருக் குடனுதவு
தந்தையே கந்தவேளே
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 10

ஆடித் திரிந்தவென் னிளமையில் வலியவந்
தறிவைத் திருத்தினதுவும்
ஆபத்து காலங்க டோறுமக் கணமோடி
வந்தா தரித்தவிதமும்
பிடித்த சமுசார பேய்கொண்ட போதுபிணி
வருதென்று முன்சொன்னதும்
பொருளற்ற வேழைக்கு யில்லமுஞ் செல்வமும்
போதுமட் டுந்தந்ததும்
வாடியூழ் வினையினுந் தழுமெனைப் பொருவென்று
வந்துவக் துணைசெய்ததும்
வகிலத்தி லிவ்வுதவி யார்புரிவர் நின்கருணை
வாயினாற் சொல்லவசமோ
தேடரிய வென்குலத் தெய்வமே யடியேனை
தற்போ திலுங்கார்த்தருள்
தணிகின்ற குணராஜ பணிகின்ற மனுநேச
தணிகையங் கிரிவாசனே. 11

திருத்தணிகை,

செங்கல்வராயசுவாமிபேரில்

தோத்திரம்,

முற்றிற்று.

தணிகாசலக்கடவுள்பேரில் மாதப்பதிகம்.

வெண்பா.

தணிகா சலமேவுந் தற்பரனை வேண்டித்
துணிவா யிருபதிகஞ் சொல்ல—மணிசேர்
பணிதுலங்கு தோளான் பகரானை மாமுகன்ற
ளணியாய் தலைக்கணிகு வாம்.

சித்திரைமாதம்.

அத்திமுகத்தோ னருந்துணைவாவிவ் வகிலமெல்லாஞ்
சுத்தியொருநொடிக் குள்ளேவலஞ்செய்த சூத்திரனே
முத்தமிழ்க்கீர னிடர்தீர்க்கதட்சணம் முயன்றதுபோல்
சித்திரைமாதம் வருவாய்தணிகையிற் சேவகனே.

வைகாசிமாதம்.

கையாறநின்கழல் போற்றிசெய்தேனென் கனவிலெல்லாம்
மெய்யாகநீவந்த தன்மையென்றுலிந்த மேதினியில்
செய்யாவினையென்ன செய்திருந்தாலுமச் சிற்றமற்று
வையாசிமாதம் வருவாய்தணிகையில் வாழ்பவனே.

ஆனிமாதம்.

மானிலமளந்த மான்மருகாயிந்த வானிலமும்
ஞானியுமுனிவரும் நான்முகனுந்தொழு நாயகனே
தேனில்விழுந்த யீப்போல்திகைத்துனைத் தேடுகின்றேன்
ஆனிமாதத்தில் வருவாய்தணிகையி லாண்டவனே.

ஆடிமாதம்.

ஓடியுலாவும் பருவத்திலேயிந்த வூழ்வினைதா
னூடித்தொடர்ந்து தையோயிதற்கென்ன நானறிவேன்
பாடித்துதிக்கும் பதங்கொடுத்தாயந்தப் பக்குவம்போல்
ஆடிமாதத்தில் வருவாய்தணிகையி லாண்டவனே.

ஆவணிமாதம்.

சேவலங்கொடியுடை சேவகனைத்துதி செய்பவர்க்குங்
காவடிக்கொண்டு வருமடியார்க்குங் கருணைவைத்து
மாவினையானையுந் தீர்க்கவென்றேமலை மேவிநின்றாய்
ஆவணிமாதம் வருவாய்தணிகையி லானந்தனே.

புரட்டாசிமாதம்.

இருட்டானமேனி யசுரரைச்சாய்த்து யிமையவர்மேல்
அருட்பார்வைநோக்கிய யாண்டவனேயடி யேனைவினை
வெருட்டாமற்காக்க வேண்டுகின்றேன்வெற்றி மாமயில்மேல்
புரட்டாசிமாதம் வருவாய்தணிகையிற் புண்ணியனே.

ஐப்பசிமாதம்.

கப்பியவூழ்வினைத் தீர்ப்பையென்றேநின் கமலமதில்
ஒப்புவித்தேன்மனத் துள்ளதெல்லாமிரு வுத்தமனே
தப்பிதமெத்தனை செய்திருந்தாலுநின் தஞ்சமென்றேன்
ஐப்பசிமாதம் வருவாய்தணிகையி லற்புதனே.

கார்த்திகைமாதம்.

தீர்த்தமனேகங்கள் மூழ்கிவந்தேன்வினை தீர்ந்திலையால்
மூர்த்திகண்மூவர் முதல்வனுக்கேமறை முடிவுரைத்த
கீர்த்திவசித்த சண்முகனேகதி வேறறியேன்
கார்த்திகைமாதம் வருவாய்தணிகையிற் காவலனே.

மார்கழிமாதம்.

சீர்மலிந்தோங்கு முலகமெல்லாநின் சேவடிக்காய்
கார்மலிந்தோங்கு வண்ணமன்றேயின்பக் கட்டுரைபால்
ஏர்மலிந்தோங்கு கவிவாணரன்பர்சொல் லேற்றதுபோல்
மார்கழிமாதம் வருவாய்தணிகையில் மன்னவனே.

தைமாதம்.

பொய்யானவாழ்க்கையை மெய்யாகநம்பியிப் பூதலத்தில்
மையாடுகண்ணியர் மயலால்மெலிந்து மயங்குகின்றே
னையாவுனையன்றி திக்கறியேன்வினை யார்தவிர்ப்பார்
தைமாதந்தன்னில் வருவாய்தணிகைத் தயாபரனே.

மாசிமாதம்.

பூசித்திறைஞ்சு மடியாரிருதயம் பூரிக்கவன்பு
நேசித்துவந்து வினையுங்கவலையும் நீக்குகின்ற
தேசிகனேதெய்வ நாயகனேயுனைத் தேடுகின்றேன்
மாசிமாதத்தில் வருவாய்தணிகையில் மாமணியே.

பங்குனிமாதம்.

எங்கெங்குமோடியும் வினையகலாமலென் னிருதயத்தை
பங்கிட்டுநின் மலர் பதத்தில்வைத்தேனிது பத்தியமாம்
மங்களவள்ளியுந் தெய்வானையோடு மனமகிழ்ந்து
பங்குனிமாதம் வருவாய்தணிகையிற் பண்ணவனே.

மாதப்பதிகம் முற்றிற்று.

வாரப்பதிகம்.

ஆதிவாரம்.

நீதிக்கிசைந்த தெய்வமென்றேயிந்த நீணிலத்தோர்
ஓதித்துதிக்கின்ற வுண்மையினுலெந்த னூழ்வினையைச்
சோதித்துநீக்கிச் சுகத்தைக்கொடுக்கநற் றேகையின்மேல்
ஆதித்தவாரம் வருவாய்தணிகையி லாண்டவனே.

சோமவாரம்.

பொங்குகடல்சூ ழுலகமெல்லாமுன்னைப் போற்றுதலால்
அங்கந்தளர்ந்துமிக மெலிந்துஅடியேனுனக்கு அபயமென்
எங்குந்திரிந்து உழலாமலென்முறை யேற்றருளித் [றேன்
திங்கட்கிழமை வருவாய்தணிகையிற் றேசிகனே.

மங்களவாரம்.

ஒவ்வாதவாசைப் பெருவாரியில்நெஞ்சு வூஞ்சலிட்டால்
எவ்வாறுநல்ல நிலையினிற்பேனென்ன வூழ்வினையோ
இவ்வாறுவென்னை யயலாய்நினைக்கிலின் காருதவ
செவ்வாய்க்கிழமை வருவாய்தணிகையிற் சேவகனே.

புதவாரம்.

இதமாகநெஞ்சுக்கு வெத்தனைச்சொன்னு மிவ்வுலகைச்
சதமாகவேநம்பி வாதிக்குதேயிந்த சஞ்சலத்தை
பதமாகநீக்கி நினையேதொழப்பச்சை மாமயில்மேல்
புதவாரந்தன்னில் வருவாய்தணிகையிற் புண்ணியனே.

குருவாரம்.

ஒருவருந்துணையில்லை யில்லையென்றேயுந்த னுயர்பதத்தை
மருவிப்பிடித்து மன்றுடுவேன்மன மேனிரங்காய்
அருமாமறைக்கு ஆதியனேயெனை யாதரிக்கக்
குருவாரந்தன்னில் வருவாய்தணிகைக் கொற்றவனே.

சுக்கிரவாரம்.

கள்ளமனத்தின் கவலையுந்தேகக் கடுவினையும்
எள்ளத்தனையு மில்லாமற்காக்க யிதுசமயம்
வள்ளிப்புனத்தில் வெகுவித்தைசெய்த வாலிபன்நீ
வெள்ளிக்கிழமையில் வருவாய்தணிகையில் வேலவனே.

சனிவாரம்.

அனியாயநவக்கிரகச் சேட்டையினல்நொந் தடுக்குலைந்தேன்
முனியாமலென்முறைக் கேட்டருள்வாய்குரு மூர்த்தியனே
இனியேதெமக்குக் குறையென்னவென்றிரு மாந்திருக்கச்
சனிவாரந்தன்னில் வருவாய்தணிகையிற் சண்முகனே.

பன்னிருமாதமும் வாரங்களேழும் பகலிரவும்
உன்னிருதாட்டொழுங் கடமையுள்ளேனிது வுண்மைகண்டாய்
என்னிருதபத்துக் கவலையும்வூழு மெடுத்தெறிந்து
முன்னின்றுகாக்குங் கடனெந்தகாலமு முன்னதுவே.

வாரப்பதிகம்

முற்றிற்று.
